Ժ. ՏԱՐԻ 2723 ԹՈՒԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 21 ՄԵՀԵԿԱՆ 4385 27 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1893 23 ՇԱՊԱՆ 1310 ՇԱԲԱԹ

20 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Կ. Պոլիս

دره اداره سی غزتهٔ آرولك عدلطه عدليه

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ
ՕՐԱԳԻՐ
Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամական արժեք 150
» » Վեցամսեայ » » 75
» » Եռամսեայ » » 40
Օսար երկիրներ Տարեկան » 56
» » Վեցամսեայ » 28
Ընծայ թուղթ ուղղակի գրասենեակէ Տարեկան Օսմ. Ոսկի 2
Պատառաց թղթակցի ծանրի վիճակի Դրուշ 50

Խմբագրութեան ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն
ետ չի տրուիր։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ՊՈԼԻՍ, ՓԵՏՐ. 27/11 ՄԱՐՏ 1893

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆԸՆԴԻՔ

ՄԵՐ ՉՄԵՋ ԿԸ ԽԱԲԵՆՔ

Դարուս մէջ հայ օրագրութեան հաստատուելէն ի վեր, չաբաթը մի քանի անգամ, կամ ամէն օր, հայ լրագիրը սովորութիւն ըրած են քարոզներ կարդալ հայ ժողովրդեան՝ կարգ մը օգտակար նիւթերու վրայ։

Կը յուսա՛ք որ այս խմբագրական քարոզներ, որք միշտ Նոյն առարկայներուն վրայ կը դառնան, ու Նոյն ձեւով շատ անգամ, մոնոգրեալ ազդեցութիւնն ըրած ըլլան, հանրային կարծիք մը կազմած, հանրային գործին չօչափելի նպաստ մ՚ընձեռած ըլլան։

Մեր լրագիրք ամենէն աւելի այս գաղափարը մշակած են՝ «Հանրօգուտ իրերու հոգածութիւն»։ Արդ, այս մասին, բազդատմամբ 25—30—35 տարի առաջուան, ի՞նչ յառաջդիմութիւն կը տեսնենք մեր մէջ։

«Հանրօգուտ իրերու հոգածութեան» ամենէն չօչափելի ձեւը պիտի ըլլար՝ տեղային ընտրութեանց մասնակցութիւն։ Այս օրինական և բարոյական պարտաւորութեան նշանակութեանը վրայ ծանրանալու պէտք չկայ։ Արդ, ի՞նչ կը տեսնենք։ Սմէն կողմ, որ թաղի մէջ որ ուզէք, բացարձակ անտարբերութիւն թաղային ընտրութեանց առթիւ։ Սամաթիոյ պէս բազմահայ թաղի մը մէջ քանիները զոյգ մը հարիւրով կը համրուին, կամ քիչ աւելի։ Եւ իր ներքին գործերուն ամենէն ուշագիր թաղ մը եթէ կայ, Սամաթիան է։ Անկէ դուրս՝ այնքան ալ չկայ։ Ահա չաբաթուս մէջ իսկ լսեցինք որ Խասգիւղ, իմացական ճիգերու անցեալ մ՚ունեցող թաղ, 1,000 ընտրող ունենալով, հազիւ 140ին մասնակցութեամբ ձեռնարկը է Թաղական Խորհուրդ մը կազմել չորս տարուան համար։

Ուրիշ թաղեր եւս այնքան անտարբեր կամ խակ կերպիւ ի գործ դրած են այս տարրական ամենապարզ պարտականութիւն որ 30—35 տարուց ո՛և իցէ կիրառութենէ մը եաքը, դիրենք այս իրաւունքէն առժամապէս զրկելու պէտք տեսեր է Ազգ. Վարչութիւնն։

Մ՚ի ըսէք թէ «առաջներն այսքանն ալ չկար»։ 30 տարի առաջ ընտրութեանց աւելի չատ ընտրողներ կը մասնակցէին թերեւս։ Ա՚լ ինչ որ ըլլայ, երբեք աւելի մեծ անտարբերութիւն մը ցոյց արուած չէր «հանրօգուտ իրերու»։

* * *

Մեր լրագրաց յաճախ յիշատակած մէկ քարոզին ալ բնաբանն է «Թաղային վարժարանն»։ Աստուա՛ծ իմ, այս հայ լրագրաց դրա՛ծը «Թաղային վարժարանաց բարենորոգման» վրայ։ Թուղթի և մելանի պաշա՛րն որ սպառած է այս մշտապատրաստ նիւթին վրայ։ Եւ անոր հետ յարակից այս խնդի՛րք, «Ուսումնական Խորհուրդ», «Կրթական Մրագիր», այլովքն հանդերձ։

Արդ, ո՛ր թաղին մէջ հայ ժողովուրդն այսօր աւելի հոգածու է իր դպրոցին քան քան և հինգ տարի յառաջ։ Մենա՛ք որ Սամաթիոյ մեծ կրակէն առջի Սամաթիացիներուն դպրոցասիրութիւնը կը յիշեն, չեն կրնար պնդել թէ այսօր աւելի բան մը կ՚ընեն, թէ այսօր աւելի կը գնահատեն կրթական գործին աչքատողներն։ Ուրիշ քանի մը թաղերու մէջ, առաջուան կոյս եռանդն ալ չենք դներ թաղային վարժարանին վրայ։ Գումգափուի Մայր-վարժարանն, Ենի-Գափուի, Գումգափուի գրսի և կէսիկ-փաշայի վարժարաններուն հետ միացնելով կեդրոնական վարժարան մը հիմնելու գաղափարը չատ տարիներէ ի վեր կայ, և իր տանամեայ գոյութեան ընթացքին մէջ Աբէ՛նէ քանիցս արծարծեց։

Բայց ամէն կերպիւ օգտակար ու գործնական (և մեր յոյն գրացեաց կողմէ արդէն ի կիր առնուած) այս գաղափար անգործադրելի մնայ մեր մէջ, և ապագայ իրագործանն ալ կը թերեւս հաւատա՛ինք։ որովհետեւ 40 տարիէ ի վեր հայ լրագրաց ամէն խմբագրականներն ու յորդորականներն ամէնեւին ազդեցութիւն չեն «թաղային անձուկ ոգւոյն» վրայ։ Ամէն թաղ ինքն իրմով ուզեր է փայլիլ, և անոր համար ո՛չ մին բան մը կրցեր է ըլլալ։ Մեր գործիչներ կա՛մ բնաւ փափաք չեն զգար աշխատելու, և կամ իրենց թաղին համար միայն կ՚ուզեն աշխատիլ։ Իսկ երկու-երեք թաղի մէջ գործակցութիւն գոյութեան նպատակաւ՝ բացարձակ անկարելի եղած է։

* * *

Նոյն փորձն Սկիւտար ալ եղաւ, Ս. կարապետի և Ս. Խաչի մօտակայ վարժարանները միացնելու համար, և թէպէտ գործին դլուխն Համբարձումի ի փեքճեանի պէս կարող մարդ մը կար, չյաջողեցաւ։

Այս ամէն անյաջողութիւնք միեւնոյն պատճառին վերադրելի են։ հանրային ոգւոյ, հանրային հոգածութեան բացակայութիւն։

* * *

Եւ դրէթէ ամէն թաղի մէջ, Բերայէ ի Խասգիւղ, Սկիւտարէ ի Գումգափու, լսուած գանգատը թէ «իրենց տղաքն ազգային վարժարան զրկող ծնողք ամենաթէժ չաբաթականն անգամ չեն ուզեր վճարել, մինչ նոյն ծնողք՝ երբ օտար վարժարան զրկեն իրենց տղաքը՝ կանոնաւորապէս կը վճարեն, և ամէն թաղային վարժարանի մէջ ամէն ամիս փոքր չաբաթականներէ դիզուած կարեւոր գումարներ բաց կը մնան,»—այս գանգատ, կ՚ըսենք, ո՛չ ապաքէն հանրային ոգւոյ ցաւալի պակասը կը ցուցնէ՝ ամենատարրական նիւթի մը վրայ։

* * *

Ա՛յսչափ ժամանակէ ի վեր Բերայի կրթական գործը, կամ լա՛ւ ևս՝ անգործութիւնը կը քննադատուի։ Ո՞ւր են Բերայի թաղեցիք, հանրօգուտ իրերու հոգածու, որք փոխանակ իրենց տղայքն օտար վարժարան զրկելով չատանալու, իրենցն իսկ բարեկարգելու եռեւ ըլլային։ Բայց երբ թաղին պաշտօնական վարիչներն իրենք առաջին օրինակը կուտան իրենց տղայքն օտար վարժարան ղրկելու, ալ ի՞նչ կրնան ըսել ուրիշներուն։

* * *

Քառասուն տարիէ ի վեր հայ լրագիրք ուրիշ քարոզ մը կը կարդան, որ բնաբան ունի «Ընթերցասիրութիւն»։ Հոս ալ մեք զվեղ կը խարխնք՝ կարծելով թէ զգալի յառաջդիմութիւն եղած ըլլայ։ Հիմա թերեւս մէկ թերթը քանի մը հոգի կը կարդայ. բայց վիճակագրական ճշմարտութիւն է թէ այսօր ծախսած հայ թերթերու օրինակները 15—20—25 տարի առաջուընէ չատ աւելի չեն, (*) մանաւանդ երբ գնոց ահագին զեղչն եւս յիշենք։ Դասագիրքեր ու մանր մունր բաներ հիմակ աւելի կը տպուին, բայց գիրքեր հիմակ առաջուընէ աւելի չեն, պակաս են, Ա՛րբ է կ. Պոլսոյ և իզմիրի տպարաններէն հրատարակուած հեղինակութեանց և թարգմանութեանց տողի բեզմնաւոր բազմութիւնը։

* * *

Ա՛յսչափ տարիէ ի վեր հայ լրագիրք անխարականութիւն կը քարոզեն հանրային գործերու մէջ, հարուստի և ազքատի աչառութիւն չընել, խոնըհնայիլ։ Բայց, օրինակի համար, գայէք այն ինչ բուն «ժողովրդական» թաղին վարժարանն, ու պիտի տեսնէք որ մէկ երկու բարեկեցիկ թաղեցիներու զաւակներ վերը մասնաւոր սենեակի մէջ կը ճաշեն կրակարանի քով, մինչ աշակերտաց մեծնակարգ և ազքատիկ ամենամեծ մասը վարը, խոնաւ յատակ տեղ մը, այն խարխուլ վարժարանին գարշահոտ ճեմելիքներուն քովը կը ճաշեն կոտրած սեղաններու վրայ։ Ու դեռ այսպիսի հազար ու մէկ խարութիւնք։

* * *

Հայ լրագիրք քառասուն տարիէ ի վեր ամեն օր և ամեն չաբաթ հանրային հաստատութեանց վիճակին վրայ դրելով, կը յուսային անոնց մասին հասարակաց կարծիք մը գոյացուցած ըլլալ։ Բայց լրջօք կա՛յ հասարակաց կարծիք ազգային հաստատութեանց վրայ։ Դրոշ դասէն դուրս որոյ բանը գործը գրել է, կամ զուարճութիւն կը գտնէ գրելուն մէջ, հասարակ ժողովրդեան կողմէ գրուած նամակները, յայտնուած կարծիքներ չաճախ կը տեսնե՞ք հայ լրագրաց մէջ, ազգային հաստատութեանց վրայ, ինչպես Հիւանդանոց, Որբանոց, Պատրիարքարան, թաղային վարժարան, վանք, առաջնորդարան, եւն, որոց չուրջ խնդիրներ կը յուզուին պարբերաբար։

* * *

Ուրեմն, յառաջդիմութիւն չկա՞յ բնաւ։—Ա՛յդ հարցման պատասխանն՝ երկուքէ մի։—Ա՛ւ այժմ, բաւ ըլլայ ըսել թէ այսչափ տարիներէ ի վեր հայ լրագիրներն գրած ամենէն կարեւոր և ամենէն անվիճելի բաները ձայն բարբառոյ յանապատի եղած են պարզապէս։

Բ. Ֆ.

(*) Եթէ հարկ ըլլայ, պատրաստ ենք թուանշաններով ապացուցանել։

ԽՆԴԻՐ ՄԸ ԱՆԳԼԻՈՑ ԵԿԵՂԵՑԵԱՑ ՄԷՋ

Մեր մէջ երբեմն խնդիր կ՚ելլայ թէ՝ շնորհքով գրպարտ գաս չկենալուն համար, — հետեւապէս եկեղեցեաց մէջ երգեցողութիւնք ճաչակաւ ու կարգով ու կանոնով տեղի չունենալուն համար, —չատեր կը պատրեն եկեղեցիէն, ուր սիրով պիտի երթային եթէ մեր նախնեաց անմահ չարականք առաջուան համով հոգով երգուէին, եւն. եւն.

Անգլ. մեկ-երկու չաբաթաթերթներու մէջ հետաքրքրուած նամակներէ ու խմբագրականներէ կը տեղեկանանք թէ նոյն-խնդիր Անգլիոյ մէջ եւս կը յուզուի, բայց ··· բոլորովին հակառակ խնդասով։

Հոն գպիրք այ՛նքան քաղցրաձայն և արագրաւ կ՚երգեն եղեր (անկլիքան եկեղեցեաց մէջ մանաւանդ) որ ժողովուրդն երգերուն նշանակութենէն աւելի եղանակին ախոր է ուշադրութիւն ընել, եւ մինչ սովորութիւն էր որ գպրաց դասը պարզ առաջնորդ մ՚ըլլար ժողովրդային երգեցողութեան՝ վարելով և ուղղելով զայն, հիմա ժողովուրդը, գպրաց ազատ ձայնին զմայլած, ինք կը լսէ եղեր՝ զանազ մոխ ընելու համար բոլորով սրտիւ, բան մը որ Ա՛մանաքեր է հոգեւոր չինութեան, և եկեղեցական երգեցողութեան նպատակին հակառակ կուգայ բոլորովին, կ՚ըսեն Անգլիացիք։

Ա՛յսպէս է մանրկային ազգին ճանաչողութիւն։ Երբեք զոհ պիտի չըլլայ բոլորովին Գէորգ՝ երբ գպիրք անկարգ և անբնական են, բայց զոհ ալ պիտի չըլլայ երբ գպիրք «պէ՛ք եղածէն աւելի ազեկ» են։ Ուրեմն, եկեղեցական երաժշտութեան մէջ, «պէ՛ք եղածէն աւելի ազեկ» մը կայ, մինչ մեր կարծէ՛նք թէ ասկից գեղարուեստ մ՚է որոյ կերպասնոյութեան չափ ու սահման չի կրնար ըլլալ։

* * *

Տեսէ՛ք ինչպէս կը գրէ Անգլիացի մը, որ ամենէն աւելի ազգուութեամբ յուզեց այս խնդիր, և որոյ գրութիւնն ի նկատ առնուած է վերջերս ուրիշ նամակագիրներու կողմէ եւս։

«··· Երբ գպիրք կը սկսին ժողովրդեան ուշադրութիւնն այլուր գարձնել եկեղեցական երգեցողութեան բուն նպատակէն, ժամանակ է որ այդպիսի գպրութեան վերջ տրուի, ու մինչեւ իսկ այնպիսի գպրաց դաս մը (Choir) չնկալուի բոլորովին։

«Հոս իմ բնակած թաղիս մէջ (ի Լոնտոն, հիւսիսակողմ,) արանչի գպրաց դաս մը ունինք, այնքան լաւ որ եկեղեցւոյն գուռները կիրակի օր չատ անգամ կը պաշարուին ներս մտնել ուզող իսուռն բազմութեան կողմէ, որպէս թատրոնի գուռները՝ մեծ ներկայացման մը դիւրեր։ եկեղեցւոյն մէջ տեղ ձգելիք տեղ չկայ։ Բայց այս աճապարիկ բազմութենէն խիտ քիչեր բերանին կը բանան սուրբ երգեցողութեանց մասնակցելու։ Ամենամեծ մասը լուռ ու մունչ կեցած մնալ կ՚ընէ գըպիրներուն, մոռնալով թէ բարեպաշտութիւն ըլլալէ զատ՝ եկեղեցական պարտաւորութիւնն եկեղեցւոյ մէջ ո՛չ միայն երգ լսել եւ երգ երգել՝ այլ և աղօթել է։

«Մեր եկեղեցական պաշտամունք թո՛ղ կարելի եղածին չափ ազատ ըլլան և արագընթա, ազատ ըսելիք չունիմ։ Բայց երբ գպրաց դասն, որ հոն դրուած է օրպէս զի հոգեւոր երգեցողութեանց առաջնորդ ըլլայ և ա՛չ թէ ինքզինք մոխ բնել ասց, ա՛յնքան կը չափազանցէ իր գեր որ ժողովրդեան ուշադրութիւնն հոգեւոր պաշտամունքէն անդին կը գարձունէ, փոխանակ եկեղեցւոյ հոսին հոգեւոր օգուտը դտնելու՝ ժամանակ է գպիրները դադրել։

«Գործին յոռետգին կողմն է որ կարգ մը երգեր լսուելէն եաեւ, բաղմութիւնն հիմա սկսած է դուրս երթել, առանց պաշտամնից աւարտման սպասելու։ Կիրակի երեկոյեան ժամերգութեան պահուն կը տեսնենք որ քարոզէն առջի երգն երգուելէն եաքը, չատեր կ՚երթեն իրենց տեղէն և եկեղեցիէն կը մեկնին, ներկայից եռանդը պակսելով, եկեղեցւոյ լսութիւնն ու բարեկարգութիւնը խանգարելով և գէշ օրինակ ըլլալով այլոց, բան մը որոյ նմանը մինչեւ ժամ ժամանակներս չէինք տեսած։ Եկեղեցական պաշտամնից աւարտումէն յառաջ դուրս երթալ ո՛չ մեկու միաքէն կ՚անցնէր։ Հիմա գպրաց ձայնը լսելէն եաեւ դուրս երթնին ա՛ն ասոնց սովորութեան կարգ կ՚անցնի որ եկեղեցպանք սկսեր են այս վայրկեաններուն պնակ մը առած եկեղեցւոյ գուռը կենալ՝ մեկնող երէցփոխներուն 40փարանոցներն ու Հղրուշներն հաւաքելու յուսով։»

* * *

Ասիկա չահեկան խնդիր մ՚է, որոյ վրայ, Մեծ Պահոց մէջ մանաւանդ, կ՚արժէ առանձինն խօսիլ։

ՓՂԱՆՔԱԿԱՆ

ԻԳՆԱՏԻՈՒՍ ՉԱՐԳՈՒՄՄԱՆ չարժումը Ֆրանսայի մէջ հակահարուած մը յառաջ բերած ըլլալ կը թուի։ Ժամանակէ մ՚ի վեր կանանց իրաւունքներուն վրայ ա՛նքան կը խօսուէր, ա՛նքան ասպրեցիներու մէջ գեղեցիկ սեռը գեղեցիկ կերպիւ ինքզինք ցուցնել կը սկսէր, որ զօրեղ ցեղը նախանձիլ սկսեր է։ Գոնէ կ՚ենթադրուի այսպէս կը կարծեն։ Իրողութիւնն է որ Սորպոնի Համալսարանին մէջ, այն դէպքէն եաքը զոր մեր վերջին նամակով հրատարակեցինք, ուսանողներ ոչ միայն երգ լսել եւ երգ երգել՝ այլ և ատենախօսութիւններ ալ կարդալ կ՚ուզեն։ Ուրիշ կերպիւ չենք կրնար բացատրել այն հետաքրքրութիւնը զոր ցուցուցին ուսանողներ Ֆրանսայի Ազգային Ժողովոյ նախագահ Ֆալլուի ատենախօսութեան մը լսելու համար, որ Ֆրանսական Յեղափոխութեան վերջին տարուան վրայ էր։ Ֆալլու ինքն ալ ուսանող մ՚է, և ատենախօսութիւնն ալ ուսանողական ատենի մը մէջ կարդացուած է

ՓԱՐԶ ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՓՈՍՏԱՅԻՆ ԳՐԱՍԵՆՅԱԿ
ՊՈՒՐԱԿԱՆ, 27 փառատարած
3 ամիս (առանց փոստի վճարի) ..... 110 դր.
3 » փոստի վճարով ..... 122 դր. 77 կ.
ՕՏԱՐԱԶԳԱՅԻՆ ԳՆԱՅԱՏՈՒՄՆԵՐ
Մեկ տող տողօրյա ..... 1 դր. 50 կ.
Ամսական պայմանագրով ..... 1 » 25 »
Ծանուցումներ ..... 2 » 50 »
Ֆրանսիայի մեջ ..... 3 » 50 »
Ամերիկայի մեջ ..... 4 » 50 »
Ռուսաստանի մեջ ..... 5 » 50 »
Ծանուցումները ընդունվում են միայն կանխավճար։
Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։
Հեռագրական հասցե՝ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՓՈՍՏԱՅԻՆ ԳՐԱՍԵՆՅԱԿ
Հեռախոս՝ 27-77

ԱԶԱՏԱՄԱՐՏ

ՕՐԱԹԵՐԹ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԵՆ ՊԱՐՈՆԵԱՆ ԵՒ ՀԱՐԱՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՓՈՍՏԱՅԻՆ ԳՐԱՍԵՆՅԱԿ

ՓՈՍՏԻ ՎՃԱՐՈՎ
3 ամսոյ (առանց փոստի վճարի) ..... 110 դր.
3 » փոստի վճարով ..... 122 դր. 77 կ.
ՕՏԱՐԱԶԳԱՅԻՆ ԳՆԱՅԱՏՈՒՄՆԵՐ
Մեկ տող տողօրյա ..... 1 դր. 50 կ.
Ամսական պայմանագրով ..... 1 » 25 »
Ծանուցումներ ..... 2 » 50 »
Ֆրանսիայի մեջ ..... 3 » 50 »
Ամերիկայի մեջ ..... 4 » 50 »
Ռուսաստանի մեջ ..... 5 » 50 »
Ծանուցումները ընդունվում են միայն կանխավճար։
Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։
Հեռագրական հասցե՝ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՓՈՍՏԱՅԻՆ ԳՐԱՍԵՆՅԱԿ
Հեռախոս՝ 27-77

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՆ

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՈՒԺԱՀԱՅ ՈՒՄՎԱԿ

ՕՐԱԹԵՐԹ, ՓԻԼԻՍ 23

1892 Ը ՄԱՅԻՍԻ ՄԻ ԹՎԻ ՄԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ՄԻ

ՀԵՏԱԽՈՒՅԶԱՆ ԱՇԽԱՐՀ

ՀԱՅԵՐԵՆ ՀԱՆԴԵՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒՄ Է ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՈՑ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿ

ՍՊԱՍԱՐԿՈՒՄՆԵՐՈՎ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԴԱՒԱՆԱՆՔՈՎ ՀՈՂԵՐԻ ԵՒ ՀԱՑԿԱՅԻՆ

Հասցէ՝ Երեւան, փոստ արկղ 15

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԿ ՏԱՐԻ 1828Ի

33

Դրամագլուխ վճարված ֆր. 10.000.000
Պահեստային դրամ » 6.700.000
Դրամով ապահովված թղթեր » 63.770.000
(Հոկտ.)
1890թ. Տարեթափ » 15.000.000
Հրդեհից վնասուց վճարած » 160.570.000
տարի

Ա. Տ՛ԵՂՄԱՆՑ, ո. գ. գ. տնօրէն հիմնադիր Հայկական հարկի ընկերութեան։

Գ. ՄԱԼԵԱՆ, Ընդհ. քարտուղար Ազգ. Հիմնադիր Ընկերութեան։

Ի. ՏՕՍԻՆ, Ընդհ. տեսուչ Հիմնադիր Ընկերութեան։

ԳԱՂՈՒԱԿԱՒՈՐ ՏԵՂԱԿԱԼ

Ա. Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ, Ա. Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ, Ա. ՓԱՓԱԶԵԱՆ, Ա. ՓԱՓԱԶԵԱՆ, Ա. ՓԱՓԱԶ